

Преюдициален въпрос

Свиканата от синдикална организация стачка на собствените служители на въздушния превозвач представлява ли извънредно обстоятелство по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Landgericht Köln (Германия), постъпило на 30 октомври 2020 г. —
DG/Deutsche Lufthansa AG**

(Дело C-566/20)

(2021/C 28/36)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Köln

Страни в главното производство

Ищец: DG

Ответник: Deutsche Lufthansa AG

Преюдициален въпрос

Свиканата от синдикална организация стачка на собствените служители на въздушния превозвач представлява ли извънредно обстоятелство по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 2 ноември 2020 г. — J/H
Limited**

(Дело C-568/20)

(2021/C 28/37)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: J

Ответник: H Limited

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (наричан по-нататък „Регламент Брюксел Ia“⁽¹⁾), в частност член 2, буква а) и член 39 от него, да се тълкуват в смисъл, че е налице изпълняемо решение и когато длъжникът в дадена държава членка — след съкратена проверка в състезателно производство, която обаче се отнася само до това обвързваща ли е силата на пресъдено нещо в постановено срещу него съдебно решение в трета държава — е длъжен да плати на страната, спечелила в съдебното производство в третата държава, установения по съдебен ред дълг в третата държава, когато предметът на производството в държавата членка се е свел до проверката дали правото, което произтича от установения по съдебен ред дълг, е налице по отношение на длъжника?

2. При отрицателен отговор на първия въпрос:

Трябва ли разпоредбите на Регламент „Брюксел Ia“, в частност член 1, член 2, буква а) и членове 39, 45, 46 и 52 от него да се тълкуват в смисъл, че изпълнението трябва да бъде отказано независимо дали е налице някое от посочените в член 45 от Регламент „Брюксел Ia“ основания, когато решението, което следва да бъде проверено, не е съдебно решение по смисъла на член 2, буква а) или член 39 от този регламент или искането, което е в основата на решението в държавата членка по произход, не попада в приложното поле на Регламент „Брюксел Ia“?

3. При отрицателен отговор на първия и положителен отговор на втория въпрос:

Трябва ли разпоредбите на Регламент „Брюксел Ia“, в частност член 1, член 2, буква а), член 39, член 42, параграф 1, буква б) и членове 46 и 53 от Регламент „Брюксел Ia“ да се тълкуват в смисъл, че в производството по молбата за отказ на изпълнението съдът на сезираната държава членка е длъжен, въз основа още на данните, предоставени от съда по произход в удостоверението по член 53 от Регламент „Брюксел Ia“, да приеме, че е налице решение, което попада в приложното поле на Регламента и подлежи на изпълнение?

⁽¹⁾ ОВ L 351, 2012 г., стр. 1.

**Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 30 октомври
2020 година — наказателно производство срещу IR**

(Дело С-569/20)

(2021/С 28/38)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страна в главното производство

IR

Преюдициални въпроси

Чл. 8 ал.2 б.,б“ в съобр.36-39 от Директива 2016/343⁽¹⁾ и чл. 4а ал.1 б.,б“ в съобр. 7-10 от Рамково решение № 2009/299 следва ли да се тълкуват като обхващащи случая, при който подсъдимият е бил уведомен за повдигнатото против него обвинение, в неговия първоначален вариант и след това поради укриването си обективно не може да бъде уведомен за съдебния процес, като е защитаван от служебно определен адвокат, с когото не поддържа никаква връзка?

При отрицателен отговор: Съответна ли е на чл.9 в чл.8 ал.4 изр.2 от Директива 2016/343 и на чл. 4а ал.3 в ал.1 б.,г“ от Рамково решение 2009/299 национална правна уредба (чл.423 ал.1 и ал.5 НПК), съобразно която не се предвижда правна защита срещу задочно извършени следствени действия и срещу задочно осъждане, ако подсъдимият, след като е бил уведомен за първоначалния вариант на обвинението, се е укривал и поради това не е можел да бъде уведомен за датата и мястото на съдебното заседание и за последиците от неявяването си?